

samtlige de Herrer 15 Medlemmer af Finansudvalget, at dette Løntillæg er overflødigt og ikke ønskeligt, og foreslaa at nægte det, og en saadan Enstemighed kan jeg ikke staa stejlt imod. Finder Tinget at burde følge Finansudvalget, er det saa vist ikke noget Kabinetsspørgsmaal, som vil medføre politiske Forviklinger i de nærmeste Dage, saa jeg skal ganske henstille til det høje Ting, om det vil følge Finansudvalget i dets Forslag om Nægtelse af disse smaa Lønforhøjelser. At de paagældende to Tjenestemænd ere saaledes stillede, at de kunne taale Nægtelsen, er der jo ingen, der vil bestride. Paa den anden Side vil man vel heller ikke finde det urimeligt efter alle de Lønforhøjelsesbestræbelser, som udfoldedes og som satte Frugt i sidste Rigsdagssamling, at man ogsaa fra den Side, fra denne snævre Kreds, kunde ønske at faa lidt med. Det høje Tings Repræsentation i Finansudvalget finder nu, at det ikke bør være Tilfældet, og Tinget maa da afgøre Sagen.

I øvrigt vil jeg udtale min Tak og Glæde over den Modtagelse, mit Budget har fundet hos Finansudvalget og forhaabentlig ogsaa finder her i dette høje Ting.

Pinstrup: Det har for mig haft en vis Interesse at se, at Socialdemokratiet har foranlediget et Samraad angaaende Ukrudtet for at faa en Forhandling frem her i Salen angaaende det Spørgsmaal, der jo saa afgjort er et ganske specielt Landbrugsspørgsmaal. Det har sin Interesse at se et saadant Spørgsmaal rejst herinde af en københavnsk Socialdemokrat. Selvfølgelig var jo en af Hovedhensigterne dermed at faa Lejlighed til at stille de danske Landmænd noget i Gabestokken. Jeg skal villigt indrømme ham, at der paa dette Omraade virkelig er en Del at lade de danske Landmænd høre; men jeg tvivler heller ikke om, at det ærede Medlem af en god Villie nok har villet benytte Lejligheden hertil. Dette Spørgsmaal om Ukrudtet synes jo næsten at være et af Hovedpunkterne i denne Debat her ved Finanslovens anden Behandling. Vi havde det jo fremme under Forhandlingerne om Ministeriet for offentlige Arbejders Budget; da havde jo baade det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ogsaa fat paa Ukrudtet. Og efter min Mening gjorde de den Gang alt for meget ud af Spørgsmaalet. Thi i Virkeligheden tror jeg, at det er saadan,

at dette Spørgsmaal om Ukrudtet paa Baneskraaningerne er et meget lille Spørgsmaal, naar der er Tale om at bekæmpe Ukrudtet her i Landet. Det betyder meget lidt. Bliver der slaaet en Gang i den rette Tid, ved Sankt Hans, paa Skraaningerne og i Landevejsgrofterne, er det fuldkommen godt, og om der bliver gjort mere eller ikke, har saa uendelig lidt at sige med Hensyn til Ukrudtets Bekæmpelse, og jeg glæder mig ogsaa ved at høre, at den højtærede Landbrugsminister tog ganske klogt paa dette Spørgsmaal. Han har sikkert ogsaa nok Forstaaelsen af, at det ikke er noget, der kan pustes op til ret meget.

Men saa holdt det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) jo i Gaar en Tale — han begyndte i Gaar og gik temmelig vidt i Detaillerne —, hvori han gav en hel elementær Fremstilling af, hvordan Følfoden udvikler sig fra Frø, hvordan den former sig osv. Det var sikkert ikke noget nyt for Landmændene her i Salen. For de fleste af de ærede Medlemmer have vel læst det samme for 20—30 Aar siden i de gode Smaaskrifter, som Statskonsulent P. Nielsen i sin Tid udgav, og som senere optoges i „Landmandsbogen“, som det ærede Medlem citerede. Men maaske det ærede Medlem har tænkt sig, at det kunde være en Generalprøve paa de Foredrag, det ærede Medlem fremtidig vil holde, naar han kommer ud i Husmandsforeningerne, thi i saadanne Landboforeninger og Husmandsforeninger vil det Foredrag, som det ærede Medlem paabegyndte — for Resten gik han jo i Dag bort fra den Plan, han syntes at lægge i Gaar —, rettelig høre hjemme. Hvis det er hans Hensigt, vil jeg ogsaa finde hans Foredrag langt mere stemmende med den Forudsætning, hvorunder Husmandsforeningerne ere anerkendte som landøkonomiske Foreninger, ligestillede med Landboforeningerne, end de politiske og agitatoriske Foredrag, som han undertiden har holdt i disse Foreninger. Jeg tvivler ikke om, at saadanne Foredrag, videre udførte, ville gøre megen Nytte.

Men naar det ærede Medlem skulde til at sige, hvad der skulde gøres mod Ukrudtet, henviste han til at udbrede Kendskab til Sagen. Det var ikke noget nyt; men det ganske specielle, som det ærede Medlem vilde have frem, var at faa Lovforanstaltninger til Bekæmpelse af Ukrudtet. Det er navnlig derfor, jeg har bedt om Ordet, idet jeg, saa stærkt jeg